

अत्र समाकर्षणमुत्तरलीकरणञ्च क्रिया एकैव पौनरुक्त्य-
निरासाय भिन्नवाचकतया निर्दिष्टा । इयं मालयापि दृश्यते
यथा ।

“विमल एव रविर्विशदः शशी

प्रकृतिशोभन एव हि दर्पणः ।

शिवगिरिः शिवहाससहोदरः

सहजसुन्दर एव हि सज्जनः” ॥

अत्र विमलविशदादिरर्थत एक एव । वैधर्म्येण यथा ।

“चकोर्य एव चतुराश्चन्द्रिकापानकर्मणि ।

विनावन्तीर्न निपुणाः सुदृशो रतनर्मणि” ॥

(६८८) दृष्टान्तस्तु सधर्मस्य वस्तुनः प्रतिविम्बनं ।

सधर्मस्येति प्रतिवस्तूपमाव्यवच्छेदः । अयमपि साधर्म्यै-
धर्म्याभ्यां द्विधा । क्रमेणोदाहरणं ।

“अविदितगुणापि सत्त्वविभणितिः

कर्णेषु वमति मधुधारां ।

अनधिगतपरिमलापि हि

हरति दृशं मालतीमाला” ॥

“त्वयि दृष्टे कुरङ्गाक्ष्याः शंसते मदनव्यथा ।

दृष्टानुदयभाजीन्दौ ग्लानिः कुमुदसंहतेः” ॥

“वसन्तलेखैकनिबद्धभावं परासु कान्तासु मनः कुतो नः ।

प्रफुल्लमल्लीमधुलम्पटः किं मधुव्रतः काङ्क्षति वल्लिमन्यां” ॥